

عنوان مقاله:

بررسی وضعیت محیط زیستی آلودگی هوا در شهر تهران با استفاده مدل ترکیبی AHP-DPSIR

محل انتشار:

فصلنامه مدیریت شهری و مهندسی محیط زیست، دوره 1، شماره 4 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محمد جواد محمدی زاده - مرکز تحقیقات تغییر اقلیم و سلامت، دانشگاه علوم پزشکی دزفول، دزفول، خوزستان، ایران

غلام رضا نبی ندهندی - دانشکده محیط زیست، دانشگاه تهران، تهران، ایران

عبدالرضا کرباسی - دانشکده محیط زیست، دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

یک از مشکلات برنامه های مدیریت کنترل و کاهش آلودگی هوا در ایران و خصوصا در تهران عدم بررسی اولویت بندی و میزان اثر بخشی گام های اجرایی به جهت تمرکز منابع انسانی و مالی است. لذا، عملکرد گام به گام با در نظر گرفتن اولویت اجرایی راهکاری مناسب برای رسیدن به این هدف است. استفاده از چارچوب DPSIR در مطالعه SOE آلودگی هوای تهران، یک روش سیستماتیک و جامع برای درک و پرداختن به این موضوع حیاتی ارائه می کند. این نه تنها به تشخیص مشکل کمک می کند، بلکه در تدوین و ارزیابی راه حل های موثر، در نتیجه به توسعه پایدار شهر کمک می کند. مدل هیبریدی AHP-DPSIR مدلی مناسب برای یافتن اولویت بندی برنامه های محیط زیستی با رویکردی جامع و مدیریتی با در نظر گرفتن عدم قطعیت با ساختاری سلسله مراتبی است. در این مطالعه، پاسخ های به بهبود عوامل فشار، محرک، وضعیت کنونی و اثرات در قالبی سلسله مراتبی بررسی و مقایسه شدند و در انتها میزان ارجحیت آنها نسبت به یکدیگر بدست آمد. توسعه و بهبود حمل و نقل عمومی، بهبود کیفیت سوخت، بهبود استاندارد آلاینده های خودرو، معاینه فنی خودرو و در نهایت مدیریت ترافیک شهری به ترتیب گام های اجرایی برنامه کنترل و کاهش آلودگی هوای تهران شناخته شدند. مدل توسعه یافته در این مطالعه برای استفاده در موارد مشابه خصوصا کشورهای در حال توسعه که با مشکل مدیریت مشابه ایران مواجه هستند پیشنهاد می شود. این مدل از انعطاف پذیری بالا و دقت در اولویت بندی با رویکردی جامع برخوردار است.

کلمات کلیدی:

مدل DPSIR، تحلیل سلسله مراتبی، وضعیت محیط زیستی، آلودگی هوا، تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1932568>

